1831. No. 71.

LEEUWARDER COURANT.

DINGSDAG den 6 SEPTEMBER.

Ten behoeve der gekwetsten van het Leger is bij ons weder ontvangen:

Een partijtje pluksel en eenig linnen van de naaikinderen van Cornelia Crans, te Leeuwarden.
Een partijtje pluksel, windsels en kompressen, van twee kinderen van J. Swildens, aldaar.
20 Windsels, 1 pakje kompressen en een partijtje pluksel van de familie K. S., aldaar.
3 Pakjes windsels en een pakje kompressen van mevrouw V. H., door bezorging van den Heer Koumans Smeding.
Drie honderd vijf en negentig guldens, benevens 131 windsels, 57 kompressen en 3¼ Ned. ponden pluksel, namens eenige Ingezetenen van Heeg, door den heer J. A. Visser, lid van den Grietenijraad van Wijmbritseradeel, aan den heer S. van Welderen baron Rengers ter hand gesteld.
Een partijtje pluksel en windsels van Aukje Bernardus te Leeuwarden.
Tien guldens benevens een partijtje pluksel en een laken van een onbekende uit Workum.
7½ Ned. ponden pluksel, 120 windsels, 90 stuks en een pakje kompressen, 2 lakens en eenig scheurlinnen, 6 flesschen Rijnwijn, 11 dito roode wijn, 15 dito Bessennat, 5 Ned. ponden broodzuiker, 2½ Ned. ponden rijst, 1½ Ned. pond pruimen, een pakje thee, een pakje kandij en 3 Ned. ponden Tabak, van eenige Ingezetenen van Woudsend, door bezorging van den heer J. S. Tromp, aldaar.
Ruim 1 Ned. pond pluksel, 26 windsels en eenige kompressen van Cornelis de Koe, aldaar.
Een pakje pluksel van I. M., uit Leeuwarden.
7 Ned. ponden pluksel, 12 handdoeken, 7 rollen windsels, 3 Scheurlakens, een pak kompressen en een pakje windsels en pluksel, van de Ingezetenen van Ternaard en Hantum, door bezorging van het grietenijbestuur van Westdongeradeel.
Een partijtje pluksel van een arm dienstmeisje van de Joure.
Een partijtje pluksel en oud linnen van eenige Ingezetenen van Sijbrandaburen.
Een partijtje pluksel uit Vrouwen parochie.
70 windsels, 70 kompressen, 1 paar sokken, 2 wit katoenen doek en een partijtje pluksel van N. N. aldaar.
10 Ned. ponden pluksel, 90 windsels en kompressen, 14 lakens en eene partij scheurlinnen, van eenige Ingezetenen te Wolvega, door bezorging van het grietenijbestuur van Weststellingwerf.
8 Ned. ponden pluksel, 100 windsels, 12 lakens, eenige kompressen en eene partij oud linnen van eenige Ingezetenen van IJlst, door bezorging van heeren Burgemeester en Wethouders dier Stad.
Ruim 5 Ned. ponden pluksel, 20 windsels en 35 kompressen van mevrouw van Poppenhuizen geb. Huijs, te Leeuwarden.
76 windsels en 37 kompressen van A. W. uit Franekeradeel.
Een partijtje pluksel van Johs. Sandleben, te Leeuwarden.
Idem van Roelof Rooke en Jan de Vries aldaar.
Twee guldens benevens een partijtje pluksel van Aukje en Tietje M. van de Lune, jonge dochters te Hallum.
Een partijtje pluksel, windsels en kompressen van een onbekende uit Dockum.
Idem idem van de schoolkindertjes van de schoolhouderes Sophia Smeding, te Leeuwarden.
Idem idem van de schoolkindertjes van de schoolhouderes Rinske Dijkstra, aldaar.
Idem idem van de twee kindertjes van Jan Wiarda, aldaar.
Een partijtje pluksel en windsels van L. M. uit Workum.
Een partijtje pluksel andermaal van het dochtertje van F. S. Walta, aldaar.
Idem van het dochtertje van H. Kool, aldaar.
Eene partij oud linnen en pluksel van eenige Ingezetenen van Stiens.
Eene partij pluksel, windsels, kompressen en oud linnen van eenige Ingezetenen van Britsum.
Een partijtje pluksel, windsels, kompressen en oud linnen, benevens *twee guldens* van eenige Ingezetenen van Wirdum.
Drie flesschen bessennat en eenig pluksel van N. N. te Stiens.
Deze vier laatste posten door bezorging van het grietenijbestuur van Leeuwarderadeel.
Vijf guldens en zestig cents van *C. v. d. W.* te Sneek.
Zeven guldens van E. S. R.
Van onderscheidene onbekenden partijen pluksel, windsels en kompressen.
(De onbekende van wien volgens het berigt in de Courant van den 30 Augustus ll. ontvangen was *tien guldens* en een pakje pluksel, is naderhand bevonden te zijn een Ingezeten van Beetsterzwaag).

Aan de edelmoedige gevers wordt hier deswegens dankbetuiging en hulde gedaan, met verzekering dat al het geschonkene is verzonden om tot het bestemde doel te worden aangewend.

Burgemeester en Wethouders der stad Leeuwarden,
THIJS FEENSTRA.
Leeuwarden, den 5 September 1831.
Ter ordonnantie van dezelven,
L. IJPEIJ.

PRUISSEN.

BERLIJN, *den 28 Augustus*. Uit Warschau of den omtrek dier stad heeft men nog geene nadere berigten. Daarentegen wordt uit Posen en Breslau gemeld, dat de Russische generaal *Knorring* met 3 regimenten kavallerie, 1 batterij artillerie en een aantal kozakken, in de stad Kalisch is binnen gerukt, en dat de Russische troepen (denkelijk behoorende tot het gedeelte van het korps van den generaal *Rüdiger*, hetwelk zich, na den overgang over de Weichsel, terstond westwaarts heeft uitgebreid) den 19 dezer de stad Czentochau (op den weg van Kalisch naar Krakau) bezet hebben.

In Krakau bleef men den 22sten bij voortduring verstoken van regtstreeksche berigten uit Warschau. Men had aldaar vernomen, dat de Poolsche afdeeling van den generaal *Rozyski* en een gedeelte van het Russische korps van den generaal *Rüdiger* den 19den, tusschen Radom en Prysucha, zich in elkanders nabijheid bevonden; zoo dat men een gevecht tusschen die troepen te gemoet zag. — De gemeenschap van Krakau met Zawichost, Sandomierz en Opatow was den 22sten geheel vrij, zoo dat het schijnt, dat de Russische kolonnen, welke in het begin dezer maand zich in de zuid-westelijke streken van Polen vertoond hebben, ten einde de ontwapening en verstrooijing van den landstorm te bevorderen, die plaatsen weder verlaten hebben.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den 27 Augustus*. In het kanton Bazel hebben eenige onlusten plaats gehad. De onruststokers begonnen in het begin dezer maand te Sissach het huis van den leeraar of pastoor te vernielen, en den vrijheidsboom in verscheidene dorpen te planten. In den nacht van den 13 op den 14 Augustus wilden zij den prefect van Sissach vermoorden. Zekere *Singeisen* vaardigde daarop uit Liestal eene proclamatie uit, waarin hij zeide, dat men het gouvernement van Bazel niet meer erkende, maar eene regerings-commissie zoude benoemen, om het land te regeren. Uit Bazel zond men daarop den 20 Augustus 800 man troepen naar Liestal, om de rustverstoorders tot orde en pligt terug te brengen. Men ontmoette elkander twee uren van Bazel, en vocht een geruimen tijd, waarop de opstandelingen naar Liestal terug trokken. De troepen vervolgden hen tot in de stad, doch aldaar volgden de opstandelingen de bewoners van Brussel na: zij schoten uit de vensters en uit de kelders. De troepen vernielden wel den vrijheidsboom, doch gebrek aan buskruid hebbende, zijn zij genoodzaakt geworden af te trekken, en het stadje Liestal te verlaten.

Het Zwitsersche Bondgenootschap is in de verschillen tusschen de steden Bazel en Liestal tusschenbeide gekomen en heeft eene commissie van 4 leden naar Bazel gezonden, om de orde in dat kanton te herstellen; deze commissie is den 23 te Bazel aangekomen, en heeft den 24 eene proclamatie aan de inwoners van dat kanton uitgevaardigd, waarbij zij, namens het Bondgenootschap, de insurgenten aanmaant dadelijk de wapens neder te leggen en tot de wettige orde terug te keeren, en van het bestuur van Bazel op de nadrukkelijkste wijze vordert, het bloedstorten te doen staken. — In deze proclamatie wordt verder gezegd, dat het bestuur aan het verlangen van het Bondgenootschap heeft voldaan; maar dat de commissie verneemt, dat de gewapende lieden van het kanton (de opstandelingen) weigeren zich aan deszelfs orders te onderwerpen, verklarende dierhalve, dat het Bondgenootschap geweld za! gebruiken, ingeval deze tegenstand blijft voortduren.

De Oostenrijksche regering heeft last gegeven, om troepen naar Hongarije te doen trekken, ten einde in de onrustige streken de orde te handhaven.

ENGELAND.

LONDEN, *den 31 Augustus*. Eergisteren hebben de vreemde ambassadeurs en ministers eene conferentie gehouden op het bureau van buitenlandsche zaken, waarbij tegenwoordig waren de Russische ambassadeur, prins *Lieven*, en de Russische buitengewone minister, graaf *Matuszewicz*; de Oostenrijksche ambassadeur, prins *Esterhazy*, en de Oostenrijksche buitengewone minister, baron *van Wessenberg*; de Pruissische minister, baron *Bulow*; de Nederlandsche minister, met eene bijzondere zending belast, baron *van Zuylen van Nyevelt*, en de Engelsche secretaris van staat voor de buitenlandsche betrekkingen, burggraaf *Palmerston*.

De Belgische minister, de heer *van de Weyer*, heeft eergisteren een bezoek afgelegd bij lord *Palmerston* op het bureau van buitenlandsche zaken.

Gisteren ochtend zijn de ministers in een kabinetsraad vergaderd geweest, die ongeveer twee uren heeft geduurd.

Gisteren middag is er weder eene conferentie van de ministers der vijf groote Mogendheden gehouden op het bureau van buitenlandsche zaken, waar zich gedurende dien tijd de Nederlandsche buitengewone gezant, baron *van Zuylen van Nyevelt*, en de Belgische minister hebben bevonden. Alvorens zich naar deze conferentie te begeven heeft de prins *de Talleyrand* met een heer, die van Parijs met depêches aangekomen was, een bezoek bij graaf *Grey* afgelegd.

De marquis *van Londonderry* heeft in het Hoogerhuis eene opgave der sommen gevraagd, die door Engeland betaald zijn voor het aanleggen en verbeteren der vestingen in Belgie. Bij die gelegenheid heeft hij zijne verwondering betuigd, dat de ministers verklaard hebben, dat de geheele Fransche armee Belgie zou ontruimen en dat [illegible] tien of twaalf duizend man Franschen, en beweerde, dat *Leopold* ter kwader trouw had gehandeld met die hulp van Frankrijk in te roepen, dewijl hij, onderstand behoevende, zich tot de Conferentie had moeten wenden, die dan had kunnen bepalen of Pruissische of Engelsche troepen in Belgie zouden binnen rukken, daar het hem voorkwam, dat in alle gevallen de Franschen de laatste waren, die men in Belgie had moeten toelaten. De marquis vroeg voorts inlichtingen omtrent het voorgenomen slechten der Belgische vestingen, en verlangde te weten of het waar was, dat aan de Franschen het sloopen van zes dier vestingen was overgelaten en zij ten aanzien der overige met Belgie alleen zouden handelen.

De eerste minister, graaf *Grey*, heeft hierop hoofdzakelijk geantwoord, dat de bevelen door het Fransch gouvernement aan den maarschalk *Gérard* gezonden inhielden, dat hij met zijne geheele magt terug zou trekken; dat hij echter niet zeggen kon of er sedert nadere orders gegeven waren, doch dat hij zich op de goede trouw van de Fransche regering verliet. Wat de vestingen aanging, hieromtrent weigerde hij zich uit te laten.

De hertog *van Wellington* nam ook deel aan deze redetwist en zeide, dat hij een korps van tien of twaalf duizend Franschen in Belgie niet anders beschouwde dan als de voorhoede van het Fransche leger, en dat, indien Frankrijk zoodanig korps in Belgie mogt laten, het niet aan zijne verpligtingen zou voldoen, daar het zich verbonden had, zoo als hij van de Engelsche ministers had vernomen, om de troepen terug te trekken zoodra het doel, waartoe zij gezonden waren, bereikt zijn zou. Het bezetten van Belgie door eene Fransche krijgsmagt merkte hij aan als het onderwerpen van den Souverein van Belgie aan den Koning der Franschen. Hij zeide voorts niet te begrijpen, waartoe Koning *Leopold* de hulp van Fransch krijgsvolk noodig had. Het kon niet zijn om de Hollanders te beoorlogen; doch zou het kunnen wezen om hem te beschermen tegen zijne muitzieke troepen of tegen zijne oproerige onderdanen? Gesteld dat dit zoo ware, hoe zou het met het zoo dikwerf aangehaalde beginsel van non-interventie strooken om *Leopold* door twaalf duizend man Franschen op zijnen troon staande te houden? Hij zelve (de hertog *van Wellington*) had het gevoelen geuit, dat het Huis van Oranje niet hersteld kon worden in Belgie, om dat dit alleen door geweld van wapenen zou kunnen geschieden; maar hij begreep nu om dezelfde reden, dat *Leopold* niet door Fransche wapenen geruggesteund worden moest. Indien het gouvernement van het stelsel van non-interventie had willen afwijken, dan had het dit ten behoeve van den Koning der Nederlanden of van een der leden van zijn geslacht moeten doen.

Het voorstel van den marquis *van Londonderry*, ter verkrijging van eene opgave der kosten voor de Belgische grensvestingen gemaakt, is aangenomen.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den 27 Augustus*. De hertogen van *Orleans* en van *Nemours* zijn gisteren namiddag alhier uit Belgie terug gekomen.

De *Gazette* zegt dat men langs buitengewonen weg berigt ontvangen heeft van een nieuw protocol (waarschijnlijk het 34ste, waarvan wij reeds gewag gemaakt hebben) en dat er volgens hetzelve onverwijld Hollandsche en Belgische commissarissen in Londen worden verwacht, tot het aannemen van een bemiddelaar, omtrent de keuze van welken zij zich zullen moeten verstaan, en tot het onderhandelen over de belangen en geschillen der beide landen.

In de zitting van heden (den 27sten), heeft de voorzitter van den raad der ministers, de heer *Périer*, bij wijze van mededeeling van het gouvernement, het voorstel van het ministerie omtrent het vraagpunt der erfelijkheid van het pairschap ter tafel gebragt.

Art. 23 van het charter, zegt hij, luidt aldus: „Het benoemen der pairs van Frankrijk staat aan den Koning, hun getal is onbepaald. Hij kan er de waardigheid van doen verschillen, hen voor hun leven benoemen, of hen erfelijk maken, naar zijn welgevallen."

Art. 68 wil dat dit art. 23 in de zitting van 1831 aan een nieuw onderzoek onderworpen worde.

Dit onderzoek had aanleiding gegeven tot deze drie vragen.

Zullen de pairs benoemd worden door den Koning, of wel door een kiezers-ligchaam op eene lijst van gekozen kandidaten?

Zal het pairschap erfelijk of wel voor het leven zijn?

Zal het getal der pairs bepaald of onbepaald wezen?

Na een breedvoerig onderzoek dezer vragen, verklaart de spreker door den Koning gelast te zijn, om het volgende ontwerp van wet aan het onderzoek der kamer aan te bieden.

„ Eenig artikel bestemd om het art. 23 van het charter te vervangen.
„ De benoeming der leden van de kamer der pairs behoort aan den Koning.
„ Hun getal is onbepaald.
„ De waardigheid van pair wordt levenslang opgedragen.
„ Zij is niet erfelijk.
„ Al de tegen deze wet strijdige bepalingen zijn en blijven afgeschaft.
„ Het tegenwoordig artikel zal in het vervolg kunnen worden gewijzigd.
„ Geen voorstel echter zal desaangaande aan het onderzoek der wetgeving kunnen worden voorgelegd, dan in zoo verre zulks haar door de vorige wetgeving zal zijn opgedragen."

BELGIE.

BRUSSEL, *den 30 Augustus*. Men zegt dat de heeren *Belliard* en *Russell* van den generaal *de Kock* de ontruiming van den Kapitalen Dam en het Verlaat niet hebbende kunnen verkrijgen, uit naam hunner respective gouvernementen eene protestatie hebben opgemaakt, die met een buitengewonen courier naar den Haag moet zijn verzonden.

ANTWERPEN, *den 30 Augustus*. De Fransche minister van marine heeft bevel gegeven dat de vaartuigen, onder Belgische vlag varende, in de Fransche havens ontvangen zouden worden, als behoorende tot eene bevriende natie.

De brief van den generaal *Chassé* aan den generaal *de Tabor*, waarbij de ontruiming van het fort St. Marie wordt aangekondigd luidt als volgt:

Mijnheer de Generaal!

Daar ik het bevel heb, om de ontruiming van het fort St. Marie en van den post Pijp-Tabak te beginnen, meen ik U daarvan te moeten onderrigten, ten einde de beweging, die men op deze beide punten mogt kunnen opmerken, geene aanleiding tot eene andere veronderstelling geve.

De post van het Melkhuis zal heden door de wacht niet betrokken worden, hetgeen eveneens tot uwer onderrigting strekt.

Ontvang, mijnheer de Generaal, de verzekering mijner achting, enz.

De Infanterie-Generaal, Opperbevelhebber der Citadel,
Baron CHASSÉ.

NEDERLANDEN.

'sHERTOGENBOSCH, *den 31 Augustus*. Niet minder luisterrijk dan de groote wapenschouw, eergisteren door den Koning op de Woenzelsche heide gehouden, is die geweest welke Z. M. den volgenden dag, op de heide bij Gilze, gehouden heeft, over de eerste divisie infanterie, de 2 regementen kurassiers, het regement lanciers, eene batterij veld- en eene sectie rijdende artillerie. In eene uitgestrekte linie stonden de troepen gelijk met den straatweg geschaard. Z. M., tegen elf ure uit Tilburg aangekomen, begon aan het hoofd der eerste brigade, waar het korps Groninger studenten stond, de troepen in oogenschouw te nemen. De Koning werd door de Prinsen en eenen luisterrijken staf verzeld, terwijl H. M. de Koningin met de Prinsessen in een open rijtuig volgden. Minzaam en hartelijk sprak de Koning de hoofden der korpsen, alsmede de studenten toe, en zeide hun dank voor de aan het Vaderland bewezene diensten. Het uitbundigste gejuich ging langs de geheele linie op, waar Z. M. met de Prinsen kwam. Na de inspectie defileerden nog de troepen voor de vorstelijke personen en wekten, door derzelver goede houding en hoogstzindelijk voorkomen, Hoogsderzelver bijzondere tevredenheid op. Na het defileren der troepen plaatste zich voor den Koning en de Prinsen de Wel-Eerw. Heer *van Exter*, veldprediker bij de eerste divisie, en sprak Hen op eene waardige godsdienstige wijze toe, hetwelk door Z. M. met groote minzaamheid en hoogen ernst beantwoord werd. Na den afloop der inspectie is het Vorstelijk gezin naar Tilburg wedergekeerd en heeft aldaar het middagmaal gebruikt, bij hetwelk de vier divisie-generaals en de brigade-generaals der eerste divisie genoodigd waren.

Als een bewijs hoe gunstig de Vorstelijke familie over onze studerende jeugd denkt, en hoe wel zij die belangrijke jongelingschap op prijs weet te schatten, meent men

nam eene eerewacht van de flankeur kompagnie, uit Groninger en Friesche studenten bestaande, (welke kompagnie, als wij wel onderrigt zijn, op hooger order, zoo lang zij nog te veld staat, altijd bij het hoofdkwartier verblijven moet), de dienst bij den Prins waar. De kommandant dier wacht, zijnde de hoogleeraar *van Oordt*, bij den Vorst ter maaltijd genoodigd zijnde, geraakte met 's Prinsen gemalin, *Anna Paulowna*, in gesprek en dit liep, zoo als men wel denken kan, over onze vaderlandsche kweekelingen van *Minerva*. Ter dier gelegenheid mogt zijn Ed. dan uit den mond der Vorstinne de volgende, zeker voor alle vaderlanders zoo aangename en voor onze aan de wetenschappen toegewijde jongelingen zoo wel verdiende als vleijende taal hooren: „ Welk een onderscheid toch tusschen de oud Nederlandsche studenten en die „ van andere landen! Terwijl zij in Duitschland en Frankrijk alles te weer stellen, om „ oproer aan te stoken en de bestaande orde van zaken omver te werpen, zien wij „ hen hier te veld trekken om het oproer te dempen en 's Konings regten te handhaven."

'sGRAVENHAGE, *den 2 September*. Den 29 Augustus moet het hoofdkwartier van den maarschalk *Gérard* weder van Brussel naar Nivelles zijn verlegd. De divisie zware kavallerie blijft vereenigd op belgisch grondgebied, in de nabijheid der Fransche grenzen en in den omtrek van Marchiennes. De brigade *Henrion* is van Brussel naar Halle gemarcheerd; de brigade *Voirol* zal deels Doornik en ook de belgische vesting Ath bezetten, en een regiment naar Rijssel zenden, al waar het op den voet van oorlog zal verblijven. De brigade *Georges*, van de divisie *Sebastiani*, bezet deels Mons en deels Maubeuge, op een korten afstand van eerstgenoemde vesting, in Frankrijk. — Omtrent de standplaatsen der vijf andere brigaden infanterie is nog niets zekers bekend.

De onderscheidene partijen hebben vrij krachtig voor de verkiezingen van de nieuwe Belgische wetgevende vergadering gearbeid. Die der geestelijkheid is niet achtergebleven, en ook de bisschop van Luik heeft zijn mandement uitgevaardigd. De *unie* schijnt verbroken, immers van de zijde van sommige liberalen wordt verkondigd, dat als de stedelingen zich weder door de landbewoners laten overstemmen, de algemeene belangen er onder lijden zullen. De *Courrier* betoont zich zeer verbolgen tegen de Brusselaren, die tot de heeren *de Trazegnies*, *d'Ursel*, *Previnaire*, *Basse*, *Dotrenge* en dergelijken schijnen over te hellen, en beklaagt zich, dat in Brussel en ook elders keuzen zullen worden gedaan, welke in tegenstelling staan met de daden en gevoelens van het luisterrijk congres.

De keuzen van Brussel voor den senaat zijn niet uitgevallen in den zin der voorstanders der voormalige orde van zaken. De benoemden zijn de heeren *van Aerschot*, *Joseph d' Hoogvorst*, *H. de Mérode* en de bekende baron *Beytz*. — Te Antwerpen zijn als zoodanig benoemd de heeren *Cogels* en *Dubois* — Te Leuven de baron *de Peuthy* en *Ch. d' Hoogvorst*. Deze laatste was de candidaat der geestelijkheid, maar heeft verklaard, dat daar men hem in de dagbladen als volstrekt onbekwaam heeft voorgedragen, hij niet gezind is die waardigheid aan te nemen.

De belgische minister van buitenlandsche zaken, zich grondende op de handhaving van het *status quo* betrekkelijk het groot-hertogdom Luxemburg, heeft den opperbevelhebber van de bondsvesting van dien naam verzocht, de noodige bevelen te geven, op dat de inwoners, welke in belgische dienst zijn getreden, zich vrijelijk in dezelve mogen vertoonen. Genoemde bevelhebber heeft de Duitsche bondsvergadering geraadpleegd, en deze heeft te dier gelegenheid den 11den Augustus, een besluit genomen, waarvan een bijzonder protocol is opgemaakt, 't welk hoofdzakelijk inhoudt:

„ Dat de bonds-vergadering geene mededeeling heeft ontvangen, noch van Z. M. den Koning der Nederlanden, als *Groothertog van Luxemburg*, noch van de Londensche conferentie, welke eene dergelijke vordering wettigt; — dat de bevelhebber van Luxemburg zich alzoo niet moet laten misleiden; — dat, zoo 'er al, gelijk in de dagbladen is gemeld, voorstellen zijn gedaan aan Z. M. den Koning der Nederlanden, waarbij werd gewaagd van de goede diensten der bonds-vergadering, om het *status quo* te handhaven, dezelve *niet aan de bondsvergadering zijn medegedeeld*; — dat deze dan ook *met vertrouwen* verwacht, dat, bij de plaats hebbende onderhandelingen, de regten van *het Huis van Nassau*, zoo wel als die van het verbond, op Luxemburg, *zullen worden in overweging genomen*, en dat geene verandering zal worden gemaakt, het zij ter zake der onschendbaarheid, het zij ten aanzien van de betrekkingen van dat land, dan *met toestemming van Z. M. den Koning der Nederlanden, als Groothertog, en van de bondsvergadering van Duitschland*"

Zie hier het Protocol den 6 Augustus door de plenipotentiarissen der vijf Mogendheden genomen:

Van de conferentie gehouden op het ministerie van buitenlandsche zaken, den 6 Augustus 1831.

Tegenwoordig de plenipotentiarissen van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland.

De plenipotentiaris van Zijne Groot-Brittannische Majesteit heeft de conferentie geopend, door aan de plenipotentiarissen der vier andere Hoven de volgende verklaring te doen.

Dat van het oogenblik, waarop het Britsch gouvernement kennis bekomen had van de hervatting der vijandelijkheden tusschen Holland en Belgie, het aan eene divisie van deszelfs vloot bevel had gegeven om zich ten spoedigste in Duins te verzamelen, waar zij bij de hand zou zijn, om tot de maatregelen mede te werken, die noodzakelijk konden worden tot de herstelling van den wapenstilstand, voor welker handhaving tusschen Holland en Belgie de vijf Mogendheden zich verbonden hebben, en dat, sedert de uitvaardiging van dat bevel, de nieuwe Souverein van Belgie den bijstand der vijf Mogendheden en inzonderheid eener Engelsche vloot tot ondersteuning ingeroepen had.

De plenipotentiaris van Z. M. den Koning der Franschen heeft verklaard, dat de Souverein van Belgie uit aanmerking van de hervatting der vijandelijkheden tusschen Holland en Belgie, van Frankrijk deszelfs gewapende tusschenkomst verzocht had; dat hij zelfs daarbij gevoegd had, dat de hulp van het Fransch gouvernement ten uiterste noodzakelijk was en dat hetzelve geen oogenblik moest verragen, wilde het eene algemeene uitbarsting voorkomen.

Het gevaar zoo dringend zijnde, heeft de Koning der Franschen besloten, onmiddelijk eene armee daar te stellen, om tot hulp der Belgen op te trekken, en de Hollandsche troepen op hun grondgebied terug te drijven.

De plenipotentiarissen der vier Hoven alstoen aan den Franschen plenipotentiaris kennis gegeven hebbende van de verklaringen, van wege het Fransch gouvernement aan de representanten der vier Hoven te Parijs opzigtelijk hetzelfde onderwerp, gedaan, heeft de Fransche plenipotentiaris naar deze verklaringen gerefereerd en aangekondigd, dat zoodra het oogmerk, dat zij aanwijzen, bereikt zou zijn de Fransche armee in het departement van het noorden zou terug trekken.

Deze verklaringen gehoord zijnde, heeft de conferentie opgemerkt dat eensdeels, Frankrijk, bij het nemen van het besluit waartoe het was overgegaan, den tijd niet gehad had, de verpligting, waarin het wilde blijven, te vervullen, om zich namelijk met deszelfs bondgenooten te verstaan, maar dat aan de andere zijde, hetzelve het voornemen te kennen gaf, de genomene maatregelen alleen te doen strekken tot de uitvoering der verbindtenissen, door de vijf Mogendheden, betrekkelijk de handhaving van den wapenstilstand tusschen Holland en Belgie, genomen.

Dienvolgens hebben de plenipotentiarissen der vijf Hoven den intogt der Fransche troepen in Belgie beschouwd, als plaats gehad gebbende, geenszins met eene bedoeling voor Frankrijk in het bijzonder, maar als voor een doel naar hetwelk de deliberatien der conferentie zijn ingerigt geweest, en het blijft daarbij verstaan, dat de uitbreiding aan de bewegingen dier troepen te geven, alsmede hun verblijf in Belgie met gemeene overeenstemming tusschen de vijf Hoven in conferentie te Londen vereenigd, zullen bepaald worden.

Het blijft eveneens verstaan dat, ingeval de medewerking der Engelsche vloot noodzakelijk wierd, deze vloot alleen zou werkzaam zijn, tot bereiking derzelfde inzigten en naar dezelfde grondbeginselen.

Bovendien blijft het bepaald, dat de Fransche troepen de oude grenzen van Holland niet zullen overschrijden; dat hare bewegingen zich tot den linker maas-oever zullen bepalen, dat zij in geen geval de vesting Maastricht noch Venlo zullen insluiten, omdat alsdan de oorlog te nabij de Pruissische en Duitsche grenzen zou gebragt worden, hetgeen tot zwaarwigtige complicatien, welke de Mogendheden zoeken te vermijden, zou aanleiding kunnen geven; dat eindelijk overeenkomstig de verklaringen door het Fransch gouvernement aan de representanten der vier hoven te Parijs gedaan, de Fransche troepen binnen Frankrijks grenzen zullen terug trekken, zoodra de wapenstilstand hersteld zal zijn, zoo als dezelve voor de hervatting der vijandelijkheden bestond.

Ter laatste heeft de conferentie erkend, dat de jongste gebeurtenissen haar nog sterker zouden nopen, om zich ten spoedigste met een definitief traktaat bezig te houden, een traktaat, geschikt om aan alle verschil tusschen Holland en Belgie een einde te maken, en onontbeerlijk voor de handhaving van den algemeenen vrede.

Esterhazy, *Wessenberg*, *Talleyrand*, *Palmerston*, *Bulow*, *Lieven*, *Matuszewitsch*.

LEEUWARDEN, *den 5 September*. Den 31 Augustus ll., is uitgevaardigd de navolgende:

DAG-ORDER VOOR HET LEGER TE VELDE.

Zijne Majesteit de Koning heeft mij den vereerenden last opgedragen om bij het leger den tolk te zijn van de tevredenheid, welke Hoogsdezelve ondervonden heeft in het weêrzien van zijne moedige krijgslieden, die van het slagveld zijn teruggekeerd, waar zij zoo onfeilbaar bewijzen gaven van hunne trouw aan den Koning en van hunne liefde voor het Vaderland.

Door mij verklaart de Koning aan al de Generaals en Chefs, die over eenig korps het bevel voeren, dat Hij voldaan is.

Het heeft heden aan Zijne Majesteit bij het verlaten van het leger kunnen behagen om door een schitterend bewijs Zijne goedkeuring te hechten aan de krijgsverrigtingen, die het leger uitgevoerd heeft.

De Koning heeft den Opperbevelhebber verheven tot den rang van *Veldmaarschalk*, en hem ten geschenke gegeven twee dier vuurmonden, die op den vijand veroverd zijn.

Mijne wapenbroeders, ik ben diep doordrongen van erkentelijkheid voor dit treffende bewijs van goedkeuring, dat mijn Vorst mij geeft.

Wat ik als Zoon gevoel voor den Vader die mij beloont, kan ik door geene woorden uitdrukken; die de heilige betrekkingen van bloedverwantschap het meest eerbiedigen, zullen mij het best verstaan.

Het is uw moed, mijne wapenbroeders, uwe volharding, uwe gehoorzaamheid aan orders en bevelen, waaraan wij deze gelukkige uitkomst verschuldigd zijn, die aan Koning en Vaderland zoo groote stof tot blijdschap geeft. Aan uwe verdiensten is het, dat ik de belooning dank weet, die mij heden is te beurt gevallen. Door mijne onveranderlijke en opregte toegenegenheid hoop ik u te toonen dat ik erkentelijk ben.

Nog heeft het aan Zijne Majesteit behaagd om, op mijne *voorloopige* voordragt, de navolgende belooningen uit te reiken.

De Opperbevelhebber van het leger,
WILLEM, *Prins van Oranje*.

Hier volgt eene lijst van benoemingen, welke wij door plaats gebrek niet in zijn *geheel* kunnen opnemen, voor deze keer noemen wij dus alleen diegenen welke wij vermenen in deze provincie meest bekend te zijn.

Den Majoor *van Asbeck*, van het 1ste bataillon, 2de afdeeling Vriesche schutterij, tot ridder der Willems-orde, 4de klasse.

Den Kolonel *Groenia*, van de 2de afdeeling Vriesche schutterij, tot ridder der Willems-orde, 4de klasse.

Den Luitenant-Kolonel *Tjallingii*, van de 2de afdeeling Vriesche schutterij, tot ridder der Willems-orde, 4de klasse.

Den Kolonel *Busch*, van de 1ste afdeeling Groningsche schutterij, kommandant der 2de brigade van het korps van den Generaal *Cort-Heyligers*, tot ridder van den Nederlandschen Leeuw.

Den Kapitein *van der Brugghen*, van de Groninger studenten, tot ridder der Willems-orde, 4de klasse.

Den Kolonel *de Gallières*, van de afdeeling kurassiers no. 9, tot ridder der Willems-orde, 3de klasse.

Den 1sten Luitenant *de Gallières*, van de afdeeling kurassiers no. 9, tot ridder der Willems-orde, 4de klasse.

Ten vervolge van de in ons no. 69 medegedeelde lijst van gesneuvelden, gekwetsten en vermisten bij ons leger, kunnen wij thans nog de volgende opgave mededeelen.

GESNEUVELDEN.

2de Afdeeling Overijsselsche Schutterij: Harmen Strook, Jan Kamphorst en Jannes Kuipers, schutters.

GEKWETSTEN.

3de Afdeeling Zuid-Hollandsche Schutterij: A. Wallard, C. Gregoor, D. van der Waard, W. A. J. de l'Ecluse, C. Geestman, W. Pfyffers en van der Steen, schutters. (*Den laatstgemelde is het been afgezet.*)

Utrechtsche Schutterij: J. F. Diemer, kapitein-adjudant; P. H. B. van Golstein, 1ste luitenant; A. G. J. Taets van Amerongen, 2de luitenant; E. Volmar, sergeant-majoor (*aan de gevolgen zijner wonden in het hospitaal te Bergen-op-Zoom overleden*); F. P. van Rooyen, J. C. van Brussel, en B. Sprang, korporaals; E. de Winkel, J. Dentz, C. Krynders, A. Oosterlaak en B. W. Lammers, schutters.

2de Afdeeling Overijsselsche Schutterij: Gerrit Hassink, Hermen Overink en Willem Gerritsen, schutters.

Harmen Loman, schutter bij het 3de bataillon 2de afdeeling Geldersche Schutterij.

Theodorus de Groot, Kapitein; Gerrit van der Stam en Jan Frederik ter Hofstede, kanonniers der 1ste klasse bij het 4de bataillon artillerie nationale militie, (*deze vier gekwetsten hebben slechts ligte wonden ontvangen, en behoorden tot het uitgetrokken gedeelte der bezetting van Breda*).

VERMISTEN.

3de Afdeeling Zuid-Hollandsche Sehutterij: Van Kinschot, majoor, (*is tevens gewond*); Diepenbroek, sergeant-majoor; van Lopik en D. van Wyk, korporaals; H. Alt, schutter, (*deze vier zijn waarschijnlijk gesneuveld*); P. Flippaert, C. Bekooy, Jac. van de Ouweelen, Blom, W. van Altenhoven, Gerrit Weerlé, (*waarschijnlijk gesneuveld*); D. Wagemaker, A. Zandvliet en P. Plezier, schutters.

2de Afdeeling Overijsselsche Schutterij: Gradus Engberts Jannes Klaskate, Gradus Kiepe, Gerrit Jan Grave, Jannes Engbers, Jannes Olthof en Jannes Keyzers, schutters.

Korps maréchaussée: Diesel, brigadier; Snijders, Dingemans, Brouwer, Engelen, van der Tael en Gerritsen, maréchaussées.

Jas, korporaal bij de afdeeling kurassiers no. 1, Muller, kurassier bij dezelfde afdeeling, en Friedli, kurassier bij de afdeeling no. 3. (*Deze drie manschappen behoorden tot de divisie van den luitenant generaal* Cort-Heiligers, *en zijn in de nabijheid van Weert belet geworden, de kolonne te volgen en aan deze zijde van het kanaal te komen.*)

Wij hebben gaarne het navolgend ons ingezonden Stuk eene plaats ingeruimd:

Op den 24 Augustus 1831 deelden eenige Leeuwarder Ingezetenen elkander hunne gevoelens mede, over de vreugde die zigtbaar de geheele bevolking bezielde, bij het vieren van den verjaardag onzes dierbaren Konings.

Een ieder was doordrongen van dankbaarheid jegens het Opperwezen voor het behoud van dien Vader des Vaderlands, en met opgeruimde harten verheugde men zich bewaard te zijn gebleven voor den poel van ellende, waarin Nederland gestort zou zijn geworden, indien het der Voorzienigheid behaagd had, Hem uit het midden van zijn trouw Volk tot zich te roepen.

Het kon niet anders of hierbij moest in aandenken komen, de ongedachte zegenrijke voorbereiding van het toen gevierd wordend Nationaal, — neen huisselijk feest! Laten wij er voor uit komen, er was bij velen mistrouwen geweest over den gang van het Bestuur, over de bedoelingen van den Prins van Oranje; de moed ging verloren! men zag geen uitkomst! En wat zou het worden, wanneer het zoo eendragtige volk door onderscheidene wijzen van zien, in tweespalt geraakte, en met argwaan en kommer elke daad van het Bestuur angstvallig gade sloeg? Zeker, ons hart krimpt weg, wanneer wij ons alle onze gedachten en gewaarwordingen herinneren, zoo als die nog waren in de laatste dagen van Julij.

En nu! zelden werkte een natuurverschijnsel sterker op den mensch, dan op ons de edele taal des Konings, jegens de onwaardige Magthebbers, die zich tot Arbiters van Europa opgeworpen hebben en daarbij geenszins de regten der partijen overwegen, maar slechts met vuilaardige list er op loeren, hoe zij zich zelven het meest zullen kunnen bevoordeelen, door den gerezen twist tot eene huwlijksbreuk te brengen, en ons te onregte tot de scheiding gedaagd, te vernietigen, ten einde zelf den grooten Europeschen twist, en dus eigen vernieling te ontkomen.

Weggevaagd waren de onderscheidene meeningen, en zelfs zij die het sterkst aangedrongen hadden op maatregelen met 's Konings besluit lijnregt strijdende, gevoelden zich overmand: wij durven veilig te stellen, dat alleen vooringenomenheid met vroegere meeningen, sommige hunner weerhield, om eerlijk te erkennen 's Konings betere inzigten te huldigen.

Dan dit was niet genoeg!

Edele Willem van Oranje! wij willen U niet steeds herinneren aan de noodlottige dagen van September 1830, om uwe pas geheelde wonden weder open te rijten! Neen, daar is geen Fries of Zeeuw of Geldersman, in een woord, geen Nederlander toe in staat.

Gij bevondt U in allermoeijelijkste omstandigheden: Gij doorzaagt beter dan wij de gevolgen van den opstand: — alles wildet Gij opofferen voor het Vaderland, niet te vreden uw leven te midden van het schijnbaar godsdienstige Jacobijnsche jezuiten-rot gewaagd te hebben, hebt Gij meer dan uw leven op het spel gezet, de liefde en achting van Oud-Nederland! Dwalen is menschelijk, en dat hij die nimmer in zijnen burgerkring dwaalde den eersten steen werpe! Weinigen kennen, en nog weiniger kunnen beoordeelen de moeijelijke omstandigheden waarin Gij geplaatst waart; dat Gij van verraders en twijfelmoedigen omringd, ten einde raad, nog een laatst middel onbeproefd te moeten beproeven, zal gewis niemand verwonderen, voor wien het levenspad ook doornen — bezwaren — gevaren — soms onoverkomelijke hinderpalen opleverde. Uwe bedoelingen, grootmoedig Vorst, waren zuiver! Wat U toen al be woog die middelen te bezigen, in welker keuze Gij U bedrogen hebt, doet thans niet meer ter zake; — genoeg zal het zijn, zoo de toekomstige Geschiedschrijver te waarschuwing van Volken en Vorsten in staat gesteld worde, het bedriegelijke loop zand te beschrijven, waarop Gij U bevonden en waaruit Gij U met Gods hulp door uw groot karakter gered hebt.

Dan, Landgenooten, wij oordeelen immer en oordeelden ook nu naar de uitkomst. Bedriegelijk standpunt! Misnoegdheid, wantrouwen, wrok, en al zulke rustvernielende en in de maatschappij zoo gevaarlijke hartstogten en zaden van tweedragt die mogelijk niet dan over eenige jaren ons lieve Vaderland in ligte laaije vlam zou

Ook staarden wij met bewondering op de hoogvrouwelijke grootshartigheid van 's Prinsen onwaardeerbare Gemalinne, die niet te vreden met het vormen harer telgen tot opregte Hollanders, Haren Gemaal, te midden der gevaren, de liefderijke hand bood, — Hem opbeurde, wen droevige gedachten het moedig hoofd, met leed vervuld, voor een oogenblik op de borst deden neigen. Ja Echtgenooten! van wat stand of rang ook, bewondert ANNA PAULOWNA, en volgt haar voorbeeld als verheven Echtgenoot en Moeder, ten tijde der ontmoediging! Maar genoeg: elk moge in stilte overpeinzen en van stille bewondering opgetogen worden bij de beschouwing der edele, schoon mischien minder openlijk bekende daden, dier voor ons onschatbare Vorstinne, aan wier kloeken geest en standvastigheid in 't barnen der gevaren, gansch Nederland zeer groote verpligtingen heeft!

Zoo verliepen dan weken op weken, maanden op maanden, gedurende dewelken wij weemoedig het oog tot God, den Alleenheerscher, opwaarts sloegen. Van Hem alleen kon redding komen, terwijl wij alle onze vooruitzigten zagen vernietigen — de bronnen van ons bestaan zagen opdrogen — gebukt gingen onder laster en leugen en onvermogend waren de waarheid te doen uitkomen. (*) Dan *„ moed verloren, al verloren!"* dit gevoelde onze geheele Natie: wel verre van zich dus door weemoed tot zwakheid te doen brengen, spanden wij, door Vader WILLEM voorgegaan, alle onze krachten in, en ongeloofelijke opofferingen van allerlei aard stelden Hem in staat, Zijne en onze, of onze en Zijne regten, met mannelijke taal vast te houden en het geschikste oogenblik waar te nemen, om het verbaasd Europa de oogen te openen, en het onbegrijpelijk iets — eene van zijne Voorvaderen onverbasterde Natie te doen aanschouwen.

Zoo brak den 1 Augustus 1831 aan. Gevaarvol oogenblik, zoo als er maar zelden in de geschiedenis eens Volks voorkomen! Wat kan eene Natie zonder wederkeerig vertrouwen van zijne Regenten op het Volk, van het Volk op zijne Regenten? en des te meer, — wat kan een leger met twijfelachtige liefde, achting en vertrouwen op zijnen Aanvoerder, of wat kan de Veldheer, wanneer hij twijfelt aan de gehechtheid zijner krijgsmakkers, en dus wantrouwen moet, dat alle vermoeijenissen, gevaren en ontberingen niet lijdzaam doorgestaan, noch met blakenden ijver getrotseerd zullen worden? Want hoezeer er geen voorbeeld is van grooter eendragt tusschen eenen Koning en het Volk, dan de volstrekte aansluiting van Oud-Nederland aan zijnen braven Vorst gedurende het afgeloopen jaar, leverde echter de gezigteinder daaromtrent geen helder verschiet op, — en zoo lang de Prins van Oranje in het oog der Natie den op Hem geworpen blaam niet afwierp, al ware hij de grootste Veldheer van zijnen en vroegeren tijd, wat zouden zijne talenten hebben gebaat? Onze Schutters mogten al uit gevoel van pligt lijdelijk het commando hebben gevolgd, elke krachtdadige poging zou op schade en schande van het Vaderland uitgeloopen zijn. Wij kenden de gedachten en gevoelens van onze Schutters, — doch hiervan nader.

Wie beeft niet terug op het denkbeeld van eene alsdan stellig mislukten veldtogt. Zouden niet de kiemen van tweespalt en wantrouwen diepe wortelen geschoten, welig als alle onkruiden den Vaderlandschen grond bedorven en den bundel van vereenigde krachten uiteen gescheurd hebben, na dat de band tusschen Oranje en het vrije Nederland losgereten was? Zou niet elk een verschillende redmiddelen hebben aangegrepen? — Duizende meeningen, — pogingen van goed- en kwaadwilligen zouden de grootste botsingen hebben doen ontstaan; ons den vreemdeling prijs gegeven en ons beroofd hebben van het kalme en wijs beraad van den HERSTELLER onzer zelfstandigheid. God van Nederland, hoe zullen wij ooit naar waarde U kunnen danken, voor de rampen waarvan Gij ons den 1 Augustus 1831 behoed hebt! voor den zegen die Gij toen over ons hebt uitgestort!

Ja — onbegrijpelijk groot is die zegen! —

De Koning zegt: *ons lot is daar boven beslist, maar God helpt die zich zelven helpen!* daarom vrije Nederlanders: *voorwaarts!* verwint, wat het ontzenuwd Europa U ontrooft! Uwe eer! uwe zelfstandigheid! uwe regten! Mijn Zoon, mijn toekomstige Opvolger, zal uwe Zonen aanvoeren, hen geleiden op het veld der Eer en der Vrijheid!

En te gelijker tijd verheft de Vaderlandsche Veldheer zijn moedig hoofd, en spreekt met een vol gemoed, de ronde — trouwe taal zijner Landgenooten:

„ Ik mag mij in de keuze der middelen bedrogen hebben, maar zuiver waren mijne bedoelingen. Ook in mijne aderen vloeit het bloed der Nassaus. Ik ben uw Landgenoot! Komt laat ons toonen wat wij zijn! Eendragt maakt magt!"

Het is ons oogmerk niet hier een geschiedverhaal te leveren, maar te doen opmerken hoe wondervol 's Konings Verjaring voorbereid is! Daartoe werd de grond gelegd, door 's Prinsen openlijke en rondborstige verklaring, waardoor *de verdragen tusschen het Koninklijk Huis van Oranje-Nassau en het Oude getrouwe Nederland op de plegtigste wijze werden bezegeld en vernieuwd*, en waardoor alzoo een nieuw tijdvak in 's Lands geschiedrollen aangevangen wordt. De geestdrift die bij onze Burger legerscharen ontstond, toen zij aldus den weerklank hunner eigen hartentaal aanhoorden, was onbeschrijvelijk sterk: zij was het krachtigst middel tot het welgelukken der stoutmoedige plannen des Veldheers. De meer en meer algemeen wordende geest van mismoedigheid over de afmattende werkeloosheid, waaraan onze werkzame Landskinderen onderworpen waren, won al meer en meer veld, doch als door eene tooverroede geraakt, ontvlamde de onbegrensde liefde, achting en moed, — en onze legers werden onverwinnelijk. — Dit is het tweede heilrijke gevolg van 's Prinsen hartetaal.

Het derde niet minder belangrijk gevolg was de gelegenheid welke daardoor aan den Prins van Oranje gegeven werd, om met daden te toonen uitsluitend Hollander te zijn en uitsluitend Oud-Nederlands regten te zullen handhaven. Immers toen nog maar weinig dagen zijn triomferend Banier op den vijandelijken bodem was geplant, zocht de wufte verraderlijke Belg zijn Vorstelijk hart te vermurwen door vleitaal en schijnheilige betuigingen van gehechtheid en trouw. Doch kort was het antwoord: *„ Het is te laat!"* Ja het was te laat! Door oproer en verraad daargesteld, was de klove door 's Konings woorden en daden onherstelbaar geworden en WILLEM VAN ORANJE had thans verklaard: *„ alleen voor Oud-Nederland te zullen strijden!"*

Hij STREED en OVERWON!

Hij toonde alzoo wat wij van Hem mogen verwachten, indien verraad en meineed, verachtelooze onzer regten — of voortdurende woelingen van Jacobijnen en Jesuiten Hem weder aan de spits onzer Broeders en Zonen het zwaard deden trekken.

Dit is mede een gevolg van onberekenbare waarde; niets geeft meer kracht aan een Nationaal leger, niets meerder klem aan des strijders vuist, niets meer mannenmoed en heldenvuur, dan het gezigt van zijn eigen Vorst aan het hoofd, op wiens moed en wijs beleid elk Burger en Soldaat het volste vertrouwen stelt. En wie bewondert den Vorst niet, die eenen Napoleon — als Veldheer gelijk, met Neêrlands strijdkrachten te midden der verraderlijke drommen dringt; links en regts alles verjaagd en vernielt, wat weerstand biedt; met eenen arends-blik des vijands toestand doorgrondt, — met de grootste snelheid nieuwe ontwerpen vormt, — de tegenstrijdigste bewegingen eener zoo groote massa met de meeste orde en regelmaat laat ten uitvoer brengen, en zijn doel bereikt door kunstige manœuvres, met besparing van het bloed zijner krijgsmakkers, — terwijl hij dood en verderf, schrik en angst in de vijandelijke gelederen heinde en ver verspreidt.

Kennelijk verschil tusschen eenen Nassau aan het Hoofd van vrije Nederlanders en eenen Napoleon, wien het om het even was, hoe veel bloed zijner slaven aan zijnen grenzenloozen overmoed opgeofferd wierdt!

Ook behaalde hij nog grooter overwinning, want hij overwon zich zelven.

Hij bereikte reeds het schoonste zegeteeken, was op het punt en had het in zijne magt, om den vijand geheel en al te vernielen, om mogelijk hem, die de laagheid gehad heeft zich aan het Hoofd der muiters te plaatsen, het lot van Frans den I te Pavia te doen ondergaan. Doch weder is zijn hart zoo groot als het oogenblik vereischt! Hij toont zich tot de zeldzaamste zelfopoffering in staat: — de zegevierende Veldheer aan het Hoofd zijner moedige en alles overwinnende legerscharen, ziet te midden zijner voortdurende triomf af van de vernieling des vijands en de inneming der Hoofdstad, van de zetel der verwoesting, van de moordkuil, Hem nog levendig in al zijn afgrijzen voor oogen: want zijn Koning en Vader, beveelt, en de Veldheer en Zoon is getrouw aan die bevelen!

Zoo werd dan van af den 1sten Augustus 1831 alles voorbereid, om Neêrlands Volk tot opgeruimde en Godsdienstige viering van den gelukkigen 24sten te stemmen.

Een ieder wedijverde om zijn hart, zoo lang beklemd geweest, lucht te geven, om elkander deelgenoot te maken der vreugde, die allen bezielde. Nimmer, waar dan ook ter wereld, werd er op dusdanige hartelijke wijze een Konings-Verjaardag gevierd: en geen wonder alzoo, dat bij de menigvuldige wisseling van gedachten ook deze ontstond, om door een Nationaal Gedenkteeken het tegenwoordig tijdvak te vereeuwigen. Immers men zoeke vrij in 's Lands geschiedenis een gewigtiger tijdperk: noch Alvas, noch Parmas tijden, noch Nieuwpoort-, noch Duins, noch eenig ander belangrijk voorval oefenden grooter invloed op ons dierbaar Vaderland uit dan dat van den TIENDAAGSCHEN ROEMVOLLEN VELDTOGT!

(*) In het dagelijksch leven valt het ook maar al te menigwerf voor, dat leugen en laster op een braaf gezin rusten en het ten verderve brengen. Schrijver dezes kent meenig zoodanig geval. — Leugen en laster vervolgden zelfs eenmaal het nageslacht, toen de grijze Vader verguisd en mishandeld reeds de eeuwige rust genoot! En zonder het vast karakter, de moed en de volharding zijner kinderen bij de voortdurende opvolging der vroegere lessen en vermaningen des braven Vaders, zouden leugen en laster hen in den afgrond gestort hebben. Maar vertrouwen op God en eigen moed, behielden [illegible] en zij wurmden en wroetteden tegen het ongeluk en de verguizing op. Neder[illegible] moed en volharding zullen [illegible]

De verwonderenswaardige rondborstigheid van den Prins van Oranje, — de groote Veldheer — de moed en volharding onzer gewapende Landskinderen: — ziedaar reeds redenen genoeg voor een Gedenkteeken. — Maar, wat worden die niet vermeerderd, wanneer wij daarmede in verband brengen, de gewrokene eer van het verguisde Nederland; de uitredding op den rand des afgronds, en wat veel meerder is: de vernieuwde en van nu af onverbreekbare band tusschen het vrije Nederland en zijn Vaderlandsch Vorstenhuis *Oranje-Nassau*, waardoor alle vrees voor toekomstige tweedragt, geheellijk is verdwenen, en wederzijdsche liefde en achting op hechter grondslagen gevestigd zijn dan immer te voren.

Te gelijk dan met de groote daden des Veldheers en van Hollands Leger en zijne Zeehelden zouden al die heilrijke gevolgen aan onze nakomelingschap voor oogen gesteld kunnen worden, en aan onzen dierbaren Koning zou 's Lands innige dankbaarheid voor zijne onvermoeide — bedaarde — wijze — Holland-waardige bestiering nooit beter betoond kunnen worden, dan door het stichten van een Gedenkteeken voor den Prins van Oranje, dit alles verkondigende.

De Koning liet aan de Natie over, een Monument voor VAN SPEIJK op te rigten; laten wij den Koning, ter viering van zijn feest verzoeken, ook aan de Natie over te laten, het stichten eener gedenkzuil voor den GROOTEN KONINGS-ZOON!

Dit waren de gedachten die eenige Leeuwarder Ingezetenen bezielden, en dadelijk kwam men overeen het navolgend adres nog dienzelfden dag aan te bieden.

SIRE!

Zoo immer Uwe Majesteit dezen gezegenden dag met genoegen vierde, gewis smaakt Uwe Majesteit heden eene vroeger ongekende vreugde! Het dankbaar Nederland, zendt met eendragtige harten dankzeggingen ten Hemel voor het behoud zijns tweeden Vaders; en voor den Hersteller van zijne onafhankelijkheid en eer bidt het den Allerhoogsten, Hem smeekende, Uwer Majesteits dierbaar leven te sparen, opdat de vruchten van Uw wijs, bedaard, en krachtig overleg, ook nog door U gesmaakt mogen worden.

Dan, Sire, in den kring van Uw gezin, geniet Uwe Majesteit, niet minder zegen: en als Vader dankt Nederlands Koning den God zijner Vaderen voor den zegen en roem, over Zijn Huis uitgestort. Onze harten, Sire, worden innig geroerd, wanneer wij bedenken, wat al treffende gevoelens het Uwe thans aan zullen doen!

Hollands zinkenden Staat, door U, op God vertrouwende, met vaste hand en wijs beraad behouden!

Hollands aloude Eer en Roem, door den vreemdeling en door den voormaligen broeder op het schandelijkst bevlekt en ontroofd, schitterende van nieuwen — ja nooit zoo heerlijken glans!

's Konings Zonen, met krijgsroem overladen, worden aan het vaderhart gedrukt!

Welke treffende gevoelens! waar is de Koning, waar is de Vader die zich zoo gelukkig achten kan?

Wij, Sire, trouwe en dankbare Ingezetenen van Frieslands Hoofdstad, willen ook heden het Feest des Konings vieren, op eene wijze, die het Vaderhart goed moet doen!

Veroorloof ons daarom, niet alleen betuigingen van gehechtheid, trouw en dankbaarheid, luid te verkondigen, maar ook om een verzoek te doen.

Op den 1 Augustus 1831 opende Zijne Koninklijke Hoogheid, de Prins van Oranje, het nieuwe tijdvak van Hollands Roem met eene dag-orde, even zeer aan Neerlands Volk, als aan Neerlands Burger-krijgsmagt gerigt. — Grootheid van ziel, ongekunstelde oude Hollandsche rondheid, schitteren in elk woord! — Openhartigheid — die door ons Volk in zijne Regenten, zoo verlangde en zoo hoog gewaardeerde vaderlandsche deugd, verhoogde het gevoel, door 's Prinsen kalme, doch warme Oranje en Nederland-waardige taal verwekt! — Onuitwischbaar zal die indruk bij Uw volk blijven bestaan, Sire, en op onze kinderen worden overgebragt.

'T Is waar, en door die taal, en door zijnen zoo korten, zoo luisterrijken Veldtogt, en door zijne niet genoeg te roemen zelfverloochening, door zich de volledigste zegepraal liever op het oogenblik zelf der zege te ontzeggen, dan het dierbaar Vaderland, aan mogelijke rampen bloot te stellen, heeft Zijne Koninklijke Hoogheid zich de duurzaamste en beste gedenkzuil gesticht! doch dit was Zijner Hoogheids eigen werk.

Daarom, Sire, is onze innige wensch, dat de Natie Hem eene Gedenkzuil voor het oog der nakomelingschap stichte, door eenvoudigheid beantwoordende aan de kalmte van Hollands Volk te midden der beroeringen van het ontzenuwd Europa; — door hechtheid evenarende aan de gehechtheid van dat Volk aan Uwe Majesteit en Uw doorluchtig Huis, door Gods goedheid aan ons geschonken, ter belooning van godsdienstigheid en burgerdeugd, — schitterende van luisterrijken glans, als de Roem van den Prins van Oranje, in wiens aderen, even als in de onzen, het echte Nederlandsche bloed onverbasterd vloeit!

Daarom, Sire, veroorloven wij ons, Uwe Majesteit eerbiedig te verzoeken, het ontwerpen van een, aan ons doel, beantwoordend Gedenkteeken, en het bijeenbrengen der daartoe benoodigde gelden aan de Natie over te laten, — des Uwe Majesteit eene Commissie gelieve te benoemen, met het ontwerpen van behoorlijke plannen tot daarstelling van hetzelve, (welke aan Uwer Majesteits goedkeuring onderworpen zoude moeten worden) belast. — Zoo ook met het, door vrijwillige bijdragen der Natie, verzamelen der, en het beheer over de noodige gelden, en met het eindelijk daarstellen van het door Uwe Majesteit bepaalde Monument. — De plaats waar, hetzij in Uwer Majesteits gewone Residentie, hetzij in Hollands Hoofdstad, of in eenige andere der groote Steden, veroorloven wij ons, mede aan Uwer Majesteits beslissing over te laten, op voordragt der nader te benoemen Commissie.

Uwe Majesteit gelieve de hulde aan te nemen

SIRE!

Van Uwer Majesteits getrouwe Onderdanen,
(Volgen de onderteekeningen.)

Wij vleijen ons dat ieder Nederlander, wanneer hij met ons de heerlijke gevolgen van de zelfverloochening, moed en trouw van den Prins van Oranje overdenkt, niet alleen zijn vaderlandsch gevoel verhoogd zal vinden, maar met ons zal wenschen, het zoo korte, doch zoo onbegrensd belangrijk tijdvak vereeuwigd worde, en dat vens aan Z. K. H. dat openlijk blijk van liefde en achting worde gegeven, hetwelk uitvloeisel van ons hart en van onze gevoelens wezen zoude.

Het is dan ook in de hoop, dat de door een aantal Leeuwarders geuite wenschelijke weerklanken bij de Natie vinden moge, dat de beweegredenen en het Zijner Majesteit aangeboden adres thans medegedeeld worden.

Leeuwarden, 31 Augustus 1831. **B.**

TER VERJARING DES KONINGS.

Thans de vlaggen uitgestoken
Voor den besten, braafsten Vorst!
Dreun' trompet en pauk te gader!
Klopp' voor Neêrlands dierbren Vader
Hoog en vrolijk aller borst.

Ja, dat doet het Hollandsch harte,
WILLEM *leev'!* roept aller mond.
Lang moog' hij voor Neêrland leven!
Zij door Hem den bloei hergeven!
Blijve op Hem de hoop gegrond!

O! op hem steunt onze hope,
En op God; — en anders geen!
Braband heule met Brittanje
En met Frankrijk. — Met Oranje
Houdt heel Neêrland het alleen.

Dat Geslacht hielp onze Vadren
Immer uit den grootsten nood.
WILLEM en zijn' dappre Zonen
Blijven 't laf Europa toonen,
Dat zij dapper zijn en groot.

Groot en dapper kan 'k hen noemen!
Greep niet 's Konings Oudste Telg
's Vijands magt in hart en nieren?
Deden ze [illegible] niet zegevieren
Op dien [illegible] Belg?

Ja, zij plantten Neêrlandsch Vaandel
In het hart van Braband weêr,
Hasselt, Leuven kunnen tuigen,
Hoe de Belg zich slaafs moest buigen
Kruipen voor Oranje neêr.

Roep dan blij: *Oranje boven!*
Donder' het den Belg in 't oor. —
Elk moet Vader WILLEM roemen,
En zijn' naam met eerbied noemen;
Hij staat Regt en Waarheid voor.

Leev' dan onze dierbre Koning!
Leev' de Maarschalk, 's Konings Zoon!
Leev' diens Prinsen brave Broeder!
God zij 't Hoog Geslacht ten Hoeder,
Schragen wij den Vorsten troon.

Ja, dat doen wij Nederlanders!
Voor hem storten wij ons bloed!
Belgies Velden zullen staven
De eer en glorie der Bataven,
En hun onverwrikb'ren moed.

Klink' dan blij 't *Oranje boven*
In deez' vreugdevollen stond!
't Doe den Belg van schrik verstijven;
Immer zal 't voor Neêrland blijven
's Hemels [illegible] woord in ieders mond.

Aan den PRINS van ORANJE.

Aan hem, die Portugal
Behoedde voor den val;
Dien Spanje roemrijk meldt,
Als onverwinbren held;
Wiens moed op 't schittrendst blonk,
Toen Frankrijks hoofdstad zonk;
Die op den Viersprong streed,
Daar nieuwe wondren deed;
Wien Waterloo met regt
Een' eeuwige eerkroon vlecht; —

Dien Vorst, dien Held zij thans
Den dubblen lauwerkrans.
Heil, dien Oranje-telg!
Dien wreker op den Belg!
Die, hunnen waan tot straf,
Onze eer haar glans hergaf.
Die, daar zijn donder kraakt,
Tien dagen eindloos maakt.
Hem — Neerlands Lievling weêr,
Hem zij den palm der eer!

R. K.

Aan de DAPPERE VERDEDIGERS des VADERLANDS.

Den Dappren, die door vuur en staal,
Een heerelijke zegepraal
Op 't muitrenrot aan Neerland schonken;
Wier moed bij 't prangen van den nood,
Bij 't dreigend grimmen van den dood,
Oud-vaderlijk heeft uitgeblonken:

Dier Dappren lof klinke overal:
En fier op zulk een heldental,
Dat zoo Oud-Neerlands roem beveiligt,

Zij onze hulde hun om strijd
Niet door den mond slechts toegewijd,
Maar door de ziel ook toegeheiligd.

Gods zegen loone dra hun moed,
En schenk hun 't ware heldenzoet,
Het huislijk zoet bij lieve vrede!
Ja, dat men blij en spoedig keer,
(Behoudens *hunne* en *Neerlands* eer)
Zij met de hulde onze aller bede!

24 Aug. 1831. R. K.

De Districts-Commissie ter aanmoediging en ondersteuning van de gewapende Dienst in de Nederlanden, gevestigd te Leeuwarden, heeft het bijzonder genoegen, bij deze haren welmeenenden dank te betuigen aan den *menschlievenden Inzender* van de op heden bij haar wel ontvangene Drie stuks Certificaten Nationale werkelijke rentegevende schuld, 2½ perCt. inschrijvingen op het Grootboek der Nationale schuld, groot *f* 1000, *f* 400 en *f* 100, benevens de daarbij behoorende Coupons, waarvan de eerste verschijnen zullen op primo Januarij aanstaande, voor en ten behoeve van hen die in den roemrijken tiendaagschen Veldtogt zijn gewond en van de nabestaanden van hen, die in dezelve zoo eervol gesneuveld zijn.

Leeuwarden, *Namens de Commissie voornoemd*,
den 2 September 1831. W. R. van SIPPAMA, *Thesaurier.*

Met toestemming van Edel Achtbare Heeren Burgemeester en Wethouders dezer Stad, zullen Roomsch Catholijke Armvoogden, op aanstaanden Woensdag den 7 dezer, hun gewoon jaarlijksch Collect doen, tot aankoop van Turf voor de armen hunner Gemeente.

Kondigden de Voogden in het vorige jaar aan, (toen zij het Collect zouden doen) dat zij met een getal van ruim acht honderd Armen hadden te worstelen, thans kunnen zij verzekeren, dat dezelve nog aanmerkelijk zijn vermeerderd, waarom zij ook de vrijheid nemen, om de zoo dikwijls ruime ondervondene milddadigheid hunner Stadgenooten, ten ernstigen hunne Armen aan te bevelen. N. L. METZ,
Leeuwarden, den 1 September 1831. *President.*

, Getrouwd:
Witmarsum, J. H. TACOMA, en
den 1 September 1831. W. BURGHGRAEF.

, Getrouwd:
Bolsward, P. W. PEEREBOOM, en
den 4 September 1831. S. C. BAARS.

, Heden beviel van eenen welgeschapenen Zoon, DERKJE de VRIES, geliefde Echtgenoot van Hs. GERZIEMA.
Kimswerd, den 29 Augustus 1831.

, Heden beviel van eenen Zoon, J. M. BRUINIER, geb. Bonebakker.
Leeuwarden, den 30 Augustus 1831.

, Heden beviel zeer voorspoedig van eenen Zoon, B. JANSSONIUS, geliefde Echtgenoot van H. van WICHEREN, Pz.
Leeuwarden, den 31 Augustus 1831.

, Heden is mijne geliefde Echtgenoot, Vrouwe A. CATS, zeer voorspoedig verlost van een' welgeschapen Zoon. G. H. M. DELPRAT.
Rotterdam, den 1 September 1831.

MIDLUM, den 1 September 1831. Heden morgen beviel vrij voorspoedig van eene welgeschapene Dochter, REINSKJE W. BOUWMA, geliefde Echtgenoot van HARMEN J. HOOGTERP.

, Heden avond verloste van eenen Zoon, ALIDA HESSELINK, geliefde Echtgenoot van J. KUIPER van SCHOUWENBURG.
Harlingen, den 2 September 1831.

LEEUWARDEN, den 4 September 1831. Heden beviel voorspoedig van een' welgeschapen Zoon, HENDRIKJE KRAMER, geliefde Echtgenoot van J. S. DIJKSTRA, *Mr. Bakker.*

IDAARD, den 4 September 1831. Heden morgen ten half drie ure, verloste door Gods goedheid voorspoedig van eenen welgeschapenen Zoon, de geliefde Echtgenoot van P. A. BERGSMA, J. Cz.

, Heden namiddag ten 2 ure, behaagde het den Almagtigen God, na eene ziekte van slechts 6 dagen, door den dood van mij weg te rukken, mijnen geliefden Man, JAN SIBLES BRUINSMA, in den ouderdom van ruim 49 jaren, waarvan ik ruim jaren met hem in een allergenoeglijksten echt mogt verkeeren, mij nalatende 3 jonge kinderen, die hun treffend verlies nog niet kunnen beseffen; met nederige onderwerping aan Gods altijd wijs bestuur, hoop ik troost en hulp te ontvangen van Hem, die de Man der weduwen en Vader der weezen is.
Sexbierum, RIEMKE REINS de VRIES,
den 27 Augustus 1831. Wed. Jan Sibles Bruinsma.

LEEUWARDEN, den 29 Augustus 1831. Heden overleed tot onze bittere smart, mijn dierbare Echtgenoot OTTO ENTES de BOER, in leven Logementhouder in Anthem alhier, na voorzien te zijn van de Heilige Sacramenten onzer Moederkerk, in den gezegenden ouderdom van ruim zeven en zeventig, en eene gelukkige echtvereeniging van ruim vijftig jaren. IEKE JOHANNES.
Mede uit naam onzer Kinderen.
Familie en Bekenden gelieven deze algemeene voor bijzondere kennisgeving aan te nemen.

, In den vroegen morgen van heden trof mij de zoo lang gevreesde slag! — Mijne dierbare Gade, GRIETJE RENGERS, bezweek in den ouderdom van bijna jaren, waarvan ik 9 met haar in den gelukkigsten echt heb doorgebragt, aan de volgen van waterzucht en bijkomende verzwakking.
Zij die de overledene hebben gekend, en soortgelijke verliezen hebben geleden, zijn alleen in staat, de grootheid mijner droefheid te beseffen. C. PELLE.
Leeuwarden, den 30 Augustus 1831.

, Heden overleed, na eene langdurige uitterende ziekte, in den ouderdom van 59 jaren, en na eene echtvereeniging van 26 jaren, mijne dierbare Echtgenoot R. P. SWART. Zij was voor mij eene trouwe Gade, en voor mijnen eenigsten Zoon eene lieve Moeder. Alleen de hoop, dat zij dit leven verwisseld heeft met een stoorloos geluk van hemelvreugde, doet onze smarten leenigen, en berusten in den wil des Allerhoogsten. J. BEITSMA,
Leeuwarden, den 30 Augustus 1831. *Mede uit naam van mijnen Zoon.*
Op begeerte van de Overledene, zullen er geene uitelijke teekenen van rouw gedragen worden.

, Heden overleed alhier na eene ziekte van slechts weinige dagen, in den jeugdigen leeftijd van 5 jaren en ruim 4 maanden, mijn geliefd en eenigst Zoontje ARNOLDUS WILLEM. D. G. WIJNDELS.
Heerenveen, den 4 September 1831.

Staat van de Middelprijzen der Granen en andere Objecten, welke in de tweede helft der maand Augustus 1831, ter Markt der Stad Leeuwarden zijn verkocht, volgens Nederlandsche maat en gewigt, zonder eenige belasting:

Tarwe,	Witte... *f*	9 - 00	de Mudde.	Vleesch, Koe,... -	0 - 40	het Pond.
	Roode.. -	10 - 65	——	Vleesch, Schapen -	0 - 28	——
Rogge,........	-	5 - 95	——	Varkensvleesch, Versch.. -	0 - 46	——
Gerst, Vroege,......	-	3 - 90	——	Varkensvleesch, Gerookt. -	0 - 62½	——
Boekweit,........	-	5 - 50	——	Aardapp., Late.... -	0 - 75	de Mudde.
Haver,........	-	2 - 55	——	Zaad, Kool..... -	8 - 75	——
Boter,........	*f*	0 - 76	het Pond.	Zaad, Lijn...... -	7 - 75	——

Accordeert met het Register der Middelprijzen, den 1 September 1831.
De Burgemeester, THIJS FEENSTRA.

Prijzen der Granen te Leeuwarden, Vrijdag den 2 September 1831:
De In- en Uitlandsche Rogge en Tarwe: Rogge *f* 196 : 50 het Last. — Tarwe *f* 10 : 75 de Mudde.
De Boter *f* 31 : 00 à *f* 32 : 00. Kaas *f* 16 à *f* 19 : 50.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, den 2 September 1831.

					Gebl.
Werkelijke Schuld	2½	pct.	36¾	37¼	37⅛
Uitgestelde dito			¼	13/16	25/32
Kansbiljetten		*f*	13¼	13¾	13½
Amort. Sijndicaat	4½	pct.	58¾	59½	59⅛
————	3½	»	48	48½	48¼
Oorlogs-Lasten ...	5	»	72¼	73¼	73
Anticipatie-Billetten.....					
Renversalen..........					
Negotiatie 42/m..	6	pct.	80½	81¾	81½
Schatkistbilletten 1000...			84	86¼	85½
———— 100...					
———— 50...					
Domein Losrenten.	2½	pct.			
Handel-Maatsch...	4½	»			
TiersCs.op21Aug.	3	»	57½	58½	58¼
Gec. Ann. op Nov.	3	»	81¾	82½	82¼

					Gebl.
Napels, aldaar ged.	5	pct.	63½	64	63¾
Dito te Lond. dito	5	»			
Perp. Spanje, Am.	5	»	42½	43¼	43
Dito dito, Parijs	5	»	27¼	27¾	27½
Obl. dito te P.enL.	5	»	8½	9¼	9
Uitgest. Schuld........			5¾	6	5⅞
Coupons dito..........					
Oblig. Weenerbank	5	pct.			
Dito dito...	4	»			
Weener Obl. Met.	5	»	75¾	76¾	76¼
Dito dito te Lond.	2½	»			
Dito Rusland....	5	»	84½	85¾	85½
Dito A°. 1828 enz.	5	»	87¼	87¾	87½
Rusl. Ins. op 't Grb.	6	»	54	54¼	54½
Dito Certific. dito.	6	»			
Dito dito te Hamb.	5	»			

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der STAD SLOTEN, maken bij deze bekend, dat de *JAARMARKT* aldaar dit jaar invalt op Donderdag en Vrijdag den 15 en 16 September 1831, en dat er op Vrijdag den tweeden Kermisdag zal worden Verharddraafd, en aan den eigenaar van het snelstdravend Paard vrij worden vereerd: *Een uitmuntend fraai bewerkt stuk ZILVER van eene vrij aanzienlijke waarde.* Alle Paarden zullen worden toegelaten, mits ten genoegen der Keurmeesters, en te Sloten geen Prijs gewonnen hebbende. De monstering zal plaats hebben des voormiddags om 11 uren, voor het Raadhuis te Sloten, waarna dadelijk de Conditien gelezen en tot de loting zal worden overgegaan.

Sloten, *Burgemeester en Wethouders voornoemd*,
den 3 September 1831. IJ. H. TROMP.
Ter ordonnantie van dezelven,
O. RUARDI, *Secretaris.*

DIRECTEUREN der NEDERLANDSCHE GROENLANDS- en STRAAT DAVIDS VISSCHERIJ SOCIETEIT, te Harlingen, zullen, op Donderdag den 6 October 1831, des voormiddags ten 10 ure precies, in het Heeren Logement aldaar, ten overstaan van Mrs. J. HANEKUIJK en S. S. WIJMA, Notarissen aldaar, op crediet van drie maanden, publiek presenteren te verkoopen:

Ongeveer 500 Vaten ROBBEN- en WALVISCHTRAAN.
Idem 5000 Stuks gezouten en gedroogde ROBBEVELLEN.
Idem 2500 Ned. ℔ WALVISCHBAARDEN.

Voorts eene partij BEEREVELLEN, VINKEN, STAARTEN, OUDE VATEN en TOUWWERK, afkomstig van verongelukte Schepen, enz. — Breeder bij de Notitien omschreven.

Nadere informatien, Notitien en Monsters te bekomen ten Kantore der Directie te Harlingen.

De Notaris C. W. SEMLER, te Grouw, zal, op Donderdagen den 8 en 22 September 1831, telkens des namiddags om 2 uren, ten huize van de Weduwe *Jacob D. Lap*, te Warga, publiek, bij strijk- en verhooggeld, presenteren te verkoopen:
Eene wel ter neringstaande HUIZINGE, aan de Vaart in den dorpe Warga, gekwoteerd no. 50, door *Jan Alles Schaafsma* en *Vrouw* als mede-eigenaars bewoond; bestaande uit een Voorhuis of Winkel en twee Kamers cum annexis; den 12 Mei 1832 te aanvaarden. — Conditien te vernemen bij den Notaris voornoemd.

De Heer S. S. WIJMA, Notaris te Harlingen, zal, op Dingsdag den 13 September 1831, aldaar, des morgens om tien, en des namiddags om half drie uren precies, in het Heeren Logement bij het Stadshuis aldaar, verkoopen: Eene fraaije verzameling van BOEKEN, in onderscheidene wetenschappen, waaronder vele beste Werken zijn. De Catalogus van bovengemelde Boeken te bekomen voor 10 cents, te Harlingen bij *F. de Ruiter*, *M. van der Plaats* en *E. Prillevits*, en te Franeker bij *Tæke J. Tuinstra.* Alles te bezien op Maandag den 12 September, in bovengemeld Logement.

De Notaris HANEKUIJK, te Harlingen, zal, op Woensdag den 14 September 1831, des namiddags ten één ure precies, in Roma aldaar, (onder Houtkoopers) publiek veilen: Eene groote partij Oostzee en Noordsche HOUTWAREN.

Wordt geadverteerd, dat op het aan Zijne Majesteit den Koning gepresenteerd Request van CONRAD MOHRMANN, Koopman, wonende te Leeuwarden, verzoekende surcheance van betaling, procedures en executien, voor den tijd van twaalf maanden, welk Request door Z. M. was gerenvoijeerd aan Z. E. den Minister van Justitie, en door dezen gesteld in handen van de Vacantie Kamer van het Hoog Geregtshof in 's Gravenhage, hetzelve Hof bij appointement in dato 19 Augustus 1831, alvorens aan Z. M. te dienen van berigt, consideratien en advies, den Requirant, benevens al zijne Crediteuren heeft geordonneerd te compareren op Vrijdag den 7 October 1831, voor de Heeren Mrs. *van Swinden* en *Verhuell*, Raden in den Hove, als Commissarissen, die hen zullen hooren en den Hove rapport doen, met bijvoeging dat, het zij dezelve Crediteuren compareren dan niet, door het Hof zal worden geadviseerd, zoo als bevonden zal worden te behooren; — en voorts dat aan den Requirant, hangende de deliberatien van Z. M., is verleend provisionele surcheance van betaling, en van alle regterlijke vervolgingen.

Het Request, appointement, balance en bijlagen, zullen inmiddels ter visie liggen in 's Gravenhage, ten Kantore van Mr. WILLEM van der JAGT, Procureur bij welgemelden Hove, mitsgaders kopijelijk bij Mr. G. L. FEIJENS, Advocaat te Leeuwarden.

TE HUUR: Een GEMEUBELEERD INTREK, voor een Heer; dadelijk of op den 12 November e. k. te aanvaarden; bij J. CAMMENGA, Pz., op den Wirdumerdijk, te Leeuwarden.

Bij Mejufvrouw H. van TUINEN, in de Groote Hoogstraat, te Leeuwarden, is thans verkrijgbaar gesteld: Het DEPÔT der gerenomeerde *TANDMIDDELEN* van Gebr. NATHANS DENTZ, Hof-Tandmeester van Z. M. den Koning van HH. KK. HH. den Prins van Oranje en Prins *Frederik* der Nederlanden; als: Paerlewassching en Tand-Opiat, dienende om het gebit te versterken, en Mond en Tanden tot den hoogsten ouderdom te conserveren, à *f* 2 : 50; Mondspoeling voor scorbuit, blaauwschuit, rhumatike pijnen in den mond, en bijzonder tot het aangroeijen en versterken van het tandvleesch, à *f* 3; Poeder Dentifrice, à *f* 2; Liqueur, Philodontique à *f* 3 : 50; Tand-Elixter om de tanden wit te maken, à *f* 1 : 10; Tandpoeder tot onderhoud der tanden, à 50 cents; en Eau de Blanchard voor kies- en tandpijn uit zinkingen voortkomende, te verdrijven, à *f* 1 : 25.

NB. Deze middelen zijn ook te bekomen te Heerenveen, bij den Boekverkooper F. HESSEL.

De HOUDER van de uitgelootte 5 p°/o Oostenrijksche BANK-OBLIGATIE, no. 5736, litt. C. C., kan de daarbij behoorende Coupon, verschenen den 1 Julij 1831, tetug bekomen, tegen betaling van *f* 50 en de kosten dezer advertentie, bij den ondergeteekenden M. J. DUPARC,
Negotiant in Effecten te Leeuwarden.

Met Consent van den Heer Grietman van Hennaarderadeel, gedenken de kastelein W. L. de ROOS en eenige Liefhebbers te Wommels, op Woensdag den zevenden September 1831, des namiddags ten 2 ure, aldaar te laten Verharddraven en aan den winner vrij te vereeren: Eene fraaije *ZILVEREN ZAK-TABAKSDOOS.* Alle Paarden zullen worden toegelaten, mits van zessen klaar, koopmans waar, en tot genoegen der Keurmeesters zijnde, en noch hier noch elders een prijs of premie gewonnen hebben.

Met consent van de Edel Achtb. Heeren Burgemeester en Wethouders der stad Bolsward, gedenken de Kasteleins H. MEIJER, W. WIJBES en F. L. KLEITERP, aldaar, op Donderdag den 8 September 1831, des namiddags precies om 2 uren, te laten Verharddraven met Paard en Chais, en aan de winners vrij te vereeren: Eene fraaije *ZILVEREN TABAKSDOOS* tot Prijs, en een paar fraaije *HOOFDSTELLEN* tot Premie. Alle Paarden zullen worden toegelaten, mits alhier geen Prijs hebbende gewonnen. Prijs en Premie komen te hangen ten huize van *H. Meijer*, Logementhouder in het Rood Hert te Bolsward, alwaar de Liefhebbers die naar den Prijs en Premie gelieven mede te dingen, verzocht worden zich vroegtijdig, of van 10 tot 12 ure des voormiddags van dien dag aan te geven, om de keuring der Paarden bij te wonen, Conditien te aanhooren, en daarna te loten.

)o( )o( )o(A. POSTHUMA, Apotheker te Dockum, vraagt zoo spoedig mogelijk een LEERLING, of iemand, welke eenigen tijd bij het vak is werkzaam geweest.

**** Bij R. J. SCHIERBEEK, te *Groningen*, is gedrukt, en alom te bekomen:

E. J. Thomassen à Thuessink, kleine *Bijdragen* tot de *praktijk* der *Geneeskunde*, Eerste stuk, over de *longtering*, à 60 cents.